

Đông Anh : Alpha Đ

Alpha Đỏ

(Viết cho người sinh viên sĩ quan khóa 22 TVBQGVN, Quốc Nam)

Người ta thường coi Alpha là biểu tượng của khởi đầu, của tiên phong, của đứng trước. Các trường quân sự đào tạo sĩ quan cho quân lực cũng thường lấy alpha là dấu hiệu, là cấp bậc cho sinh viên sĩ quan. Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam cũng tổ chức Lễ Gắn Alpha trang trọng cho sinh viên sĩ quan đã qua kỳ sát hạch giai đoạn đầu rất gay go.

Ca tụng đời quân ngũ, ở trong đó viết về Alpha cũng nhiều. Đời sống quân trường là thời gian lãng mạn nhất cho những chàng trai mới xếp bút nghiên theo việc binh đao. Tuổi trẻ coi thường mọi sự cho nên tuổi trẻ rất dễ trở nên anh hùng, anh hùng cá nhân, anh hùng với đồng phái và nhất là anh hùng với người khác phái. Đeo alpha trên vai, quần áo thẳng nếp, cử chỉ đường hoàng, đẹp trai, còn trẻ, thường dạo phố với giai nhân. Hình ảnh đó đã làm mê mẩn những chàng trai chưa tốt nghiệp tú tài và làm bồn chồn bao nữ sinh trung học.

Người ta ca tụng Alpha rất nhiều, nhưng chỉ mình Quốc Nam đã đưa Alpha lên hàng tôn giáo. Mới vào trường nhìn lên đỉnh Lâm Viên đã thấy ý chí của mình cao vợi vợi. Suốt trong 8 tuần sơ khởi, mỗi khi nhìn ánh trăng lạnh lẽo nơi quân trường, nghe gió vi vu bên hồ than thở, người trai Võ Bị có những niềm mơ, mơ thấy Alpha chờn vờn trước mặt. Nhìn các khóa niên trưởng oai nghiêm trong bộ đồ dạo phố với alpha đỏ rực trên cầu vai mà náo nức lạ thường. Mai này cũng đến ta!

Alpha của Quốc Nam là Alpha Đỏ. Ngày xưa tôi vào trường mang Alpha Đen. Trường lúc đó cũng có tên khác: Trường Võ Bị Liên Quân Đà Lạt. Hai mẫu alpha để chỉ rõ sinh viên sĩ quan thuộc ngành hiện dịch hay trừ bị. Khóa 10 hiện dịch, sinh viên sĩ quan mang alpha trên nền đen có thêm huy hiệu con rồng. Khóa 4 phụ trừ bị đeo alpha trên nền đen không huy hiệu. Trống trơn. Các sinh viên sĩ quan thời ấy thường hay đùa rằng: người tình nguyện nên alpha rồng lộn, alpha trợ trụi với kẻ động viên. Alpha màu đồng vàng, thường thêu bằng chỉ kim tuyến.

Sau này trường Đà Lạt được đổi tên thành Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam. Alpha cũng đổi màu. Từ màu đen thành màu đỏ. Các quân trường khác vẫn giữ màu đen hoặc màu riêng quân chủng của mình. Chương trình học của Trường Võ Bị Quốc Gia ấn định các sinh viên phải theo học 4 năm gồm cả quân sự và văn hóa để giúp cho người sĩ quan tốt nghiệp được toàn hảo về quân sự và có kiến thức. Alpha cũng theo thâm niên của sinh viên sĩ quan, Năm đầu tiên chỉ có alpha trên nền đỏ. Năm thứ hai thêm một vạch vàng nơi cuối alpha. Năm thứ ba thêm hai vạch và năm thứ tư cuối cùng thêm 3 vạch. Nhiều vạch trông nặng nề như trách nhiệm của người sinh viên chống chọi lên vai.

Lễ gắn alpha thường tổ chức ban đêm nên alpha càng được màu huyền bí. Trong đời người sinh viên có hai lễ chính là đêm gắn alpha và ngày lễ mãn khóa. AỒnh đuốc lung linh quanh vũ đình trường, ngọn lửa hồng chập chờn trước đài tử sĩ. Hai trăm tân khóa sinh quỳ trước khán đài sẵn sàng nhận huy hiệu mới trên vai. Tiếng hô đồng dục: “Đứng dậy Sinh Viên Sĩ Quan”. Cầu vai mọi người đã lấp lánh alpha kim tuyến vàng trên nền đỏ. Tân khóa sinh đã trở thành sinh viên sĩ quan. Binh nghiệp mới bắt đầu.

Quốc Nam thuộc khóa 22 trường Võ Bị vào cuối năm 1965. Phải có một nỗi đam mê ghê gớm, người sinh viên Quốc Nam mới có những câu thơ đầu đời Võ Bị về alpha như sau:

Ta bỏ lại đời sinh viên mộng mị

Nhìn đỉnh Lâm Viên nghiêng bóng quân trường

Alpha ơi! Màu Đỏ đẹp vô cùng,

Chiều doanh trại nhớ về em bất tận...

Quốc Nam yêu alpha, yêu màu đỏ cho nên qua alpha để nhớ về em bất tận. Những phút giây lãng mạn đó hình như theo bước chân chàng trai võ bị đi khắp mọi nẻo đường. Theo hết cả cuộc đời!

Đến năm 1966 những câu thơ trong Tập Tình Ca Alpha Đỏ nói về người yêu, về nỗi mong đợi và những cánh thư nàng gửi:

Một hồi âm một tim trần dấy động,

em về đây trang giấy trắng nguyên màu.

tháng năm dài anh vào mộng chiều sâu,

*nghe tất cả chừng xuyên trời tuổi nhỏ.
Ồ! Thư em, chim sơn ca thành phố,
đến với người trai Võ Bị cô đơn.
vào từng khuya tưởng nũng nịu giận hờn
em đứng đó trắng sao nào rực rỡ,*

Chinh phục đỉnh Lâm Viên mà tư tưởng như chinh phục nàng trinh nữ. Có chăng ngự Lâm Viên mới được mang alpha đi. Có alpha đi mới mong đạo phật với giai nhân.

*Em sẽ mùa xuân đôi ta miên viễn.
Khi chạy vòng núi Lâm Viên một chuyến
Ta mang hình em lồng lộng gió sương.
Lời ca nào vang lên khung trời hồng,
Ta chinh phục đỉnh nữ-trinh Dalat.*

Quốc Nam viết về alpha, viết về thuở đầu đời Võ Bị, viết về đồng đội, viết cả tới quân trường. Lời thơ thiết tha mà hùng tráng, lãng mạn nhưng oai phong. Anh trải tình yêu từ thời niên thiếu, qua đời sinh viên sĩ quan đến người lính Việt Nam Cộng Hòa, từ thành phố thân yêu Đà Lạt đến toàn đất nước quê hương. Lời thơ nào cũng mượt mà tình tứ.

Năm 1988 gặp nhau ở San Jose. Quốc Nam khoe với tôi về bài thơ “Bản Thánh Ca Alpha Đỏ” khiến tôi chợt nghĩ rằng chàng trai võ bị này đem alpha đi bốn phương trời. Thật vậy, bất cứ trong câu chuyện nào với ai thì alpha đỏ cũng được đề cập đến. Anh say mê kể về thời sinh viên sĩ quan, về quân trường, về alpha đỏ. Ra trường, anh đã ấn hành hai tập thơ liên tiếp trong hai năm: Tình Ca Lính Alpha Đỏ (xuất bản năm 1968), Người Vào Cuộc Chiến (xuất bản năm 1969)...

Nay tại hải ngoại, Quốc Nam hoạt động về văn hóa cũng rất thành công. Anh sáng lập ra Cơ Sở Văn Hóa Đông Phương hay còn gọi là Dong Phuong Foundation. Năm 1987 sáng lập và tổ chức Giải Quốc Tế Tượng Vàng Việt Nam để khuyến khích và tuyển lựa ca sĩ trẻ tại hải ngoại. Năm 1991 Quốc Nam cùng ba thi sĩ Hà Thượng Nhân, Nguyễn Sa, Hoàng Anh Tuấn tổ chức chương trình thơ nhạc với chủ đề Ngày Thi Ca Việt Nam tại hội trường Call Me Dragon ở San Jose. Người yêu thơ và nhạc tham dự rất đông. Nhà thơ Nguyễn Sa cảm nhận sự yêu nhạc và thơ của quần chúng nên đã gọi San Jose là “Thủ Đô Văn Hóa của Người Việt Tỵ Nạn” Trong suốt hai mươi năm Dong Phuong Foundation đã thành công rất nhiều trên lãnh vực văn hóa. Khi di chuyển tới Seattle, tiểu bang Washington, Quốc Nam mở đài phát thanh lấy tên là Đài Phát Thanh Sài Gòn (SRBS) nằm bên cạnh khu vườn văn hóa với tên “Công Viên Tượng Vàng Việt Nam”

Từ Seattle mà anh đặt tên là “Cao Nguyên Tình Xanh” tiếng nói của Đài Phát Thanh Sài Gòn véo von làm vui người tỵ nạn. Tạp chí Đông Phương nối kết những tin tức từ bốn phương trời làm ấm kẻ lưu vong.

Lại trở về Alpha Đỏ. Alpha đỏ đã làm hãnh diện cho lớp người trẻ đầy lý tưởng, muốn đem máu xương đáp đền tổ quốc, lấy can trường trả nợ quê hương. Quốc Nam đã đưa huy hiệu sinh viên của anh trở thành bất tử. Anh thần thánh hóa biểu tượng này, từ những tấm thường trở nên thiêng liêng thần tượng. Anh đã đặt tên cho bài thơ của mình là “Bản Thánh Ca Alpha Đỏ”.

*Ngày hội ngộ, ta thương về trường mẹ,
Cổng Nam Quan sừng sững đẹp lạ thường.
Những chàng trai Võ Bị vẫn hiên ngang,
Trong đồng phục Jaspé, Alpha Đỏ.
Bên những tà áo màu xanh nở rộ,
Cuộc tình nào lãng mạn tới muôn năm.
Ta nhớ em, má môi hồng mỹ nhân,
Đã cùng ta sót chia bao kỷ niệm.*

Nhớ về trường, nhớ về em, nhớ về những lời tỏ tình từ ven đường góc phố của khung trời Đà Lạt đầy hoa:
*Phố Hòa Bình, tay đan tay màu nhiệm,
Núi giắc thơm nồng vào cõi thiên thai.
Sáng Chủ Nhật, trời Dalat xuân phai,*

Hoa mimosa mỉm cười đồng lõa.

Gợi về kỷ niệm trong đời sống sinh viên sĩ quan, anh nhớ đến Đồi Nam, đồi Bắc, đến hồ Than Thở, đến đỉnh Lâm Viên;

Khi trở lại quân trường rèn cung kiếm,

Súng ta ôm trên Đồi Bắc

Nhớ em. ' Công Chúa Mimosa' thầm gọi tên,

Chàng sinh viên sĩ quan quân phục Jaspé, dạo phố mùa đông, leo dốc nhà thờ để cầu nguyện cho mình sớm đẹp đôi:

Hồ Xuân Hương trái màu sương khói tỏa,

Ta dìu em lên dốc phố Giáo Đường.

Quỳ bên nhau, đôi ta khấn nguyện rằng:

"Xin Thiên Chúa cho duyên mình bền chặt".

Lời thánh ca rót vào tình chân thật,

Ta yêu em bằng trái tim thanh tân.

Alpha Đỏ là lính lễ chúng nhân,

Trăm năm vẫn không nhạt nhòa tận hiến.

Tình em với tình alpha tận hiến. Nghe mà lãng mạn vô chừng. Nghe mà thấy cả trăm năm!

Vận nước đổi thay, mỗi người mỗi ngả. Có những alpha xưa đang lằm lũi tại quê nhà. Có những alpha đang nổi trôi trên xứ lạ. Alpha trên nền đỏ tưởng rằng đi vào chốn lãng quên. Bốn chục năm sau, nàng vẫn không quên. Bài thánh ca alpha đỏ đi vào đoạn cuối:

Ta nhận tin em phía Đại Tây Dương.

Hơn 40 năm xa cách muôn trùng,

Em email "vẫn yêu anh suốt kiếp".

Trời Tây Bắc, ta lên cơn đồng điệp,

Bản thánh ca Alpha Đỏ rộn ràng,

Bỗng sống dậy trong tim ta mệnh mang,

Những hò hẹn đêm Cao Nguyên huyền diệu.

Nhớ em đã cùng bên ta, vũ điệu,

Mối tình đầu nào ngỡ chỉ mộng mơ.

Em thì thầm yêu màu Đỏ Alpha,

Quỳ bên nhau giáo đường cao Thánh Giá.

Bốn chục năm cuộc đời chia nhiều nhánh. Nhánh Nam, nhánh Bắc. Khi lạc lõng quê người cũng nhánh Đông nhánh Tây. Nghĩ đến nhau mà khó sống gần nhau. Hãy an phận cho cuộc đời để giữ gìn tình cảm đến muôn năm:

Nhưng em ơi! Đôi ta đâu còn nữa,

Tuổi trẻ xuân xanh đã bay mất rồi.

Hãy ngậm ngùi tưởng niệm cuộc chia phôi,

Là hành trang vào đời, cơn bão nổi.

Cuộc thế có đổi thay, tình ta có xa cách nhưng những kỷ niệm xưa vẫn còn đó, vẫn không hề thay đổi mà cũng chẳng cách xa. Alpha Đỏ vẫn là bản thánh ca bất diệt:

Cho dù vậy, bản thánh ca bất diệt

'Alpha Đỏ' vẫn vang vọng trong tâm.

Người sinh viên sĩ quan khóa 22 trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt, Quốc Nam, vẫn đem chí hướng của mình đi quảng bá bốn phương. Ngày xưa nơi vũ đình trường trong ngày mãn khóa, bốn mũi tên bay bốn phương trời như chí tang bồng hồ thủy. Người sĩ quan Võ Bị luôn nuôi chí hiên ngang, không nề nguy khốn, không màng hiển vinh. Trên mọi môi trường, trong mọi hoàn cảnh thì alpha vẫn là niềm tin và giữ vững niềm tin cho con người có lúc yếu mềm.

Đồng Anh